

معنی فروردین

کلمه فروردین در اصل بر میگردد به فروهر - فرورد - فروشی و معنی آن بنا به نظر لغت شناسان یانیروی نامیه ورشد و زندگی و یانیروی ایمانست که این توجیه دوم گویا به حقیقت نزدیکتر است. ایرانیان قدیم عقیده داشتند تمام افراد بشر بلکه تمام افراد مخلوقات هر یک فروهری یعنی فرشته جاویدانی که مظهر ایمان و روحانیت است از بدو آفرینش با خود دارند که درین جهان مراقب و رفیق معنوی آنانست و چون بمیرند فروهران جاویدان بعالم بالا و ساحت قدس الهی صعود میکنند. جشن فروردین یا فروردگان که جشن بزرگ نوروز باشد عمده برای اینست که فروهران یا فروردگان یعنی ارواح گذشتگان برای یاد اولاد و بستگان آنان بزمین می آیند و مانند گان را که هنوز در بند عالم خاک می هستند با تماس نفخات روحانی بدو آخرت متذکر می سازند زمین مرد در با نیروی نامیه و دل‌های فسرده را با نیروی ایمان روح تازه میدهند و نشاط قدسی می بخشند معنای بزرگ و جود فروهران در نهاد ما همانا عبارت از اینست که در میدان مبارزه یزدان با هر پیش پا خوبی با بدی طرف یزدان را اختیار کنیم و به نیروی ایمان و نیکی و صفا و معنویت گرویم و از ستم و نادرستی و خبث و دروغ پرهیز نماییم. تصور میکنم بهترین سال نو فرخنده توین جشن فروردین برای هر یک ایرانی و گرانبهارترین عیدانه برای ملت ایران همین باشد که هر یک از ما با فرشته رشد و ایمان که در نهاد خود داریم تجدید عهدی کنیم ظلمت زمستان غفلتها و خودپرستیهای گذشته را بدور افکنیم و به بهار راستی و درستی و خلوص بگرویم و بر طبق آئین جاویدان براه نوین زندگی گام نهیم. ایام زندگانی برای هر کسی که بخواد هر آن تازه است یعنی ممکنست آدمی خود را از خبثات و اشتباهات کهنه رها سازد و سبکی نو و روشی جدید پیش گیرد. هر یک فرد بحکم فروهران جاویدان در هر آن از مدت زندگانی بر سر دوراهیست راه کج و راه

گاو بالدار در سر در قصر های عیلام

پرویشگاه علم انسانی و مطالعات فرهنگی
 کتابخانه دیجیتال ملی جمهوری اسلامی ایران

بز کوهی پردار که از نقره ساخته شده و مربوط بدوره هخامنشیان است

پښتونستان ښار، پښتونستان پوهنتون
پښتونستان پوهنتون، پښتونستان

راست راه مرگ و نیستی و راه زندگی و هستی راه بهشت و راه دوزخ. آغاز این دوراه در همین دنیا در هر آن پیش پای ماست که با گفتار و رفتار و پندار خود در یکی از دو مسیر قدم میزنیم و لو خود متوجه این سیر حتمی خود نکرديم.

این عید هم مانند عیدهای دیگر میاید و میروود ولی خوشبحال افرادی که توأم با تازه کردن ظاهر بکوشند و باطن را هم نو کنند و همانطور که خانه را از گرد و غبار خاکی تکان میدهند خانه دل را هم از گرد و غبار ناپاکی بزدایند زیرا آبادی و نوی ظاهری محدود است و گذران و آبادی نوی باطنی نامحدود است و جاویدان. چه مبارکست اگر در این عید بزرگ ملی فرشتگان رحمت عار اهدایت کنند دروغگویان از دروغ و نادرستان از تقلب و خود پرستان از خود کامی توبه کنند و روبه نمود و رشد باطنی و ایمان نهند. چه سعادت است اگر خانواده ای که سالهاست گرفتار فاجعه مستیها و عریده ها و زجرهای يك پدر هر جائیست و شبهای دراز گریه و اضطراب در آن خانواده حکم فرماست در این عید سعید مزده يك انقلاب روحی و يك تحول روحانی که بزرگترین عیدی آنانست بستانند و بشنوند پدر عزیز ولی بدبخت آنان عهد به ترك عادت شوم خود نموده و از سال نو هر شب در کنار محفل افس خانواده اش بسر خواهد برد!

چه خوشبختی بزود گیسست اگر ملائکه مقربین همه ما مردم را با الهامات روحانی و برکات سبحانی در این سال نواز لوت خود پرستی پاک می شستند و به نعمت حق پرستی هدایت میکردند و ماهمه در میدان مبارزه نیکان و بدان مردانه پا میگذاشتیم و در برابر زشتی و ستم و نادرستی و دروغ قد علم و سینه سپر میساختیم و سال نورا با قلبی نورانی و پیشانی باز و عزمی مقدس و نیتی خالص استقبال میکردیم و این دعا را از روی ایمان میخواندیم: یا مقرب القلوب و الابصار و یا محول الحول و الا حوال حوّل حالنا الی احسن الحال!..

آنوقت بود که بهار سعادت ایران فرامیآمد و نهال امید ما میدمید و درخت آمال شکوفه میداد و ظلمت یأس و بد بینی و بد خواهی از آفاق کشور ما بر طرف میشد!